

Mlajši sin Lee Ki Pong je ustrelil očeta, mater in svojega brata ter napravil samomor - Odrejena aretacija bivšega notranjega ministra - Nova vlada napoveduje spremembo ustave

Socialisti bodo ponovno načeli politično diskusijo v zbornici

1

Goriško-beneški dnevnik

Prvomajske manifestacije na Goriškem

V Gorici bo govoril Bergomas tajnik Delavske zbornice

Slovenski delovni ljudje naj s svojo udeležbo na zborovanju povzdignejo pomen mednarodnega delavskega praznika

Letošnjega Prvega maja bo tudi po goriški pokrajini več manifestacij, ki naj poudarijo pomen tega nadvse pomembnega mednarodnega dneva vsega delovnega ljudstva. Delavska zbornica organizira prvomajske proslave in v Gorici, Trzinu, Gradiškem in v Gradcu.

V Gorici bo tradicionalno zborovanje ob 10.30 na Trgu Cesare Battisti, na katerem bo govoril tajnik Fulvio Bergomas. Pred pričetkom zborovanja bo igrala godba. Na pihalih iz Turjaka. Delavska zbornica vabi vse delavce iz Gorice in okolice, še prav posebej pa slovenske delavce, da s svojo udeležbo na prvomajski proslavi povzdignejo pomen tega mednarodnega delavskega praznika. Slovenski človek srečuje pri svojih opravkih vsak dan vrsto vprašanj, ki so tesno povezana z njegovimi težnjami po izboljšanje svojega življenja. V podjetjih kot delavci, na zemljiških posestvih kot kolon in splovnar mora naš človek premagovati iste težave kot njegov italijanski tovariš. Skupno nastopita v stavkah, skupno se borita za izboljšanje mezd in delovnih pogojev skupna bo njuna udeležba na prvomajskih proslavah.

Največ brezposelnih je v občini Doberdob

Zelo občutna je brezposelnost v vseh občinah v okolici Trzica

V publikaciji o shodu v Trzinu dne 7. februarja 1960, ki je bil sklican za obrambo in razvoj CRDA v okviru gospodarstva goriške, vsemse in tržaške pokrajine, je poleg govorov in zaključkov, ki smo jih pred dnevi že objavili v našem listu, tudi razpredelnica o stanju brezposelnosti v goriških občinah dne 31. junija 1959. leta.

Po teh podatkih je v goriški pokrajini bilo tega dne 139.050 prebivalcev, od katerih 6.880 brezposelnih. Število brezposelnih pa, da razčleniti v dva podrazdelka, to je v delavce z nad 21 let starosti, ki so bili že zaposleni, in v delavce z pod 21 let starosti, ki niso bili še nikoli zaposleni.

Na takšen način razdeljevali smo število brezposelnih nam da se točnojšo sliko brezposelnosti stanja. V prvi kategoriji (nad 21. let) je 4.288 brezposelnih, v drugi (pod 21. let) pa 2.594.

Da je brezposelnost bolj občutna v industrijskem središču v Trzinu in v njegovi okolici kažejo podatki o brezposelnosti v tem kraju, kjer prebivajo ljudje, ki so zaposleni v eni ali drugi tržaški tovarni. Od 63.219 prebivalcev v tržaškem okolišču, pod katerega spadajo občine Doberdob, Poljan, Gratec, Trzin, Ronke, S. Pier, Staranc in Turjak je 3.585 brezposelnih. V tem okolišču je torej precej več kot polovica vseh brezposelnih delavcev v pokrajini, da pravno ima precej manj kot polovico vsega prebivalstva goriške pokrajine.

Teh nekaj števil dovolj zgovorno potrjuje upravičeno zaskrbljenost oseb, ki jim je pri srcu usoda tisočev in tisočev družin v teh občinah, nad bodočim razvojem tržaškega gospodarstva, predvsem pa ladjedelnic in njenih oddelkov, kjer je kriza najhujša.

K temu naj dodamo še nekaj števil. Trzin s 27.000 prebivalci ima 1.250 brezposelnih, Gorica z 42.000 prebivalci pa 1.620. V Dobre dobo je bilo 145 brezposelnih na 1470 prebivalcev, kar predstavlja 10 odstotkov prebivalstva in obenem najvišji odstotek brezposelnosti med vsemi občinami v pokrajini. Občina Sovodnje ima 140 brezposelnih (1.852 prebivalcev), občina Steverjan pa 40.

Sindikalna organizacija UIL bo proslavljala 1. maj na sedežu na Trzinu št. 17, v nedeljo ob 10. uri. Govorila bosta sindikalni voditelji Vincenzo Pontini in Ferruccio Fantini. UIL vabi vse svoje člane k udeležbi.

Trčenje na Trzinu
Ob 16.30 se je pripetila na Trzinu, in sicer na križišču s cesto, ki pripelje iz pred-

Poslanec Marangone danes v Gorici

Pokrajinska federacija Italijanske socialistične stranke nam je sporočila, da bo poslanec prof. Vittorio Marangone prišel danes v Gorico, kjer bo na sedežu PSI v UL XXIV. maja ob 11.30 do 13. ure na razpolago vsem, ki bi potrebovali nasvete v zvezi z raznimi postopki, za katere se poslanec zanima.

Ogledali smo si «Dnevnik Ane Frank»

Včerajšnja uprizoritev znane dela «Dnevnik Ane Frank» v izvedbi Slovenskega gledališča iz Trsta, je bila svojevredstven užitek za našo stiško občinstvo, tako iz mesta kakor tudi iz podeželja, ki je do zadnjega kotička napolnilo Prospektno dvorano v Gorici, čeprav je bila predstava sredi tedna, kar doslej ni dobro uplovalo na obisk gledaliških predstev.

Marsikdo je delo že videl na platnu ali prebral knjigo, vendar je včeraj z vsemi ostalimi globoko doživljal kalvarijo židovskih družin, ki so se pred nacističnim preganjanjem zatekle v majhno podstrešno sobico.

Posebno razveseljiva je bila številna udeležba mladine, kateri je ta edinstveni dokument časa, s čisto svojevrstne strani opetlivo važno zgodovinsko obliko, o katerem iz učnih načrtov italijanskih šol ne more izvesti niti besedice.

DEZURNA LEKARNA
Danes je čez dan in ponoči odprta lekarna S. Glusio, Korzo Italia št. 106, tel. 31-51.

Izpred kazenskega sodišča

Luigi Stucchi, star 72 let, uravnik kopalnice v UL Cadorna št. 26, je bil obtožen, da je užil čast in ugled uradnika Pina Adriana med izvrševanjem njegovih službenih dolžnosti.

Dne 26. novembra 1959. je uradnik tožarskega oddelka Pino Adriano v spremstvu kolega Luigia Astorija izročil obtoženemu Stucchiju prepis a, bonmajške pogodbe, ki je obtoženec naredil s trošarinškim uradom. Ker pa je Stucchi sodil, da so mu pogodbo prinesli z veliko zamudo, je čisto logično, da se je nekoliko razjezil. Njegova jeza je bila toliko večja, ker je opazil, da je v pogodbi navedena tudi trošarina na neki predmet, ki ni bil nikoli imenovan v prejšnjih pogodbah. Vse to ga je spravilo v silovit jo in zato je baje zagro- mil Adriano rekoč: «Poberi se izpred oči, osel, sicer te vržem na cesto». Besedo osel naj bi trikrat ponovil. Jasno je, da se je Adriano čutil za to užaljenega in je tudi čisto razumljivo, da je vložil ovadbo proti Stucchiju. Na današnji razpravi pa se je pokazalo, da ni bilo čisto tako; res je, da so bile izrečene precej hude besede, kot n. pr. mi ni smelo takšni goljufi kot vi». Ne ve se pa, kdo naj bi jih izrekel. Stucchi sam je odločno zanimal, da bi komu rekel osebno. To njegovo trditve sta podprli tudi dve prič. Kljub temu, da je Adriano vztrajal pri trditvi, da je navedel v ovadbi, sodnik dr. Fabiani ni mogel narediti drugega, kot da je pri tako nasprotujočih si pričah opustil Stucchija zaradi po-

manjkanja dokazov. Branil je dr. Cossa.

Okrog 5. ure popoldne 20. aprila letos se je javila na goriški kvesturi 29-letna Dolores Cargnel iz UL Morelli št. 18. Na kvesturo se je prišla pritožiti, češ da je njen sestanovalec ne pusti v stanovanje. Ker pa je obtoženka že stara znanaka policije in je bila že večkrat obsojena pijančevanja, so policaji tudi to pot ugotovili, da je pijana in so jo zato kratko malo pridržali v zaporu. Na današnji razpravi je priznala, da je bila res nekoliko vinjena. Sodnik jo je zato obsodil na 8.000 lir globe in na plačilo sodnih stroškov.

Zaradi nerodne hoje zlomila gleženj
V civilno bolnišnico so včeraj ob 14. uri prepeljali 14-letno Mariaroso Marchioro iz UL Giustiniani št. 38. Dija- kinja je včeraj zdrsnila po pločniku v UL Giustiniani. Mimoidoč ji je pomagal dr. Fabiani ni mogel narediti drugega, kot da je pri tako nasprotujočih si pričah opustil Stucchija zaradi po-

ŠPORT ŠPORT ŠPORT

Od danes do 5. maja v sedmih etapah

S startom in ciljem v Koelnu kolesarska dirka po Nemčiji

Sodelovalo bo osem ekip

KOELN, 28. — Jutri se bo začela kolesarska dirka po Nemčiji. Prvič po končani vojni bosta start in cilj v Koelnu. Vsega skupaj bo 7 etap v skupni dolžini 1.537 km. Tekmovalci so razdeljeni v osem ekip s šestimi kolesarji.

Na papirju je najmočnejša ekipa «Rapha», v kateri sta med drugimi dva svetovna prvaka in sicer Nemca Rudi Altig (zasledovalna vožnja diletantov) in Rolf Wolshohl (kolesarski drn in strn) ter zmagovalec zadnje dirke Pariz - Bruselj Francoz Everaert.

Etape pa so naslednje:
1. etapa — 29. aprila: Koeln - Munster (189 km);
2. etapa — 30. aprila: Munster — Brackwede (217);
3. etapa — 1. maja: Brackwede — Glessen (239);
4. etapa — 2. maja: Glessen — Hanau (148);
5. etapa — 3. maja: Hanau - Ludwigschaften (165). Sledila bo krožna vožnja na 60 km;
6. etapa — 4. maja: Ludwigschaften — Treves (223);
7. etapa — 5. maja: Treves — Koeln (242).

V PONEDELJEK ZVEČER Jesenice - Bor v namiznem tenisu
V ponedeljek 2. maja bo ob 20.30 na stadionu «Prvi maja» zanimivo srečanje v namiznem tenisu med domačim moštvom Bora in igralci športnega društva Jesenice. Jeseničani bodo najprej gostovali v Vidmu, kjer bodo nastopili na stadionu. K zanimivemu srečanju vabimo že sedaj vse ljubitelje tega športa.

Tržaško moštvo bodo sestavljali Grbec, Kovčič, Merlak, Sosič in Tomšič, ki so naprošeni, da se javijo pol ure pred nastopom na tekmovalnem prostoru.

PRIPRAVE TRIESTINE Titularci na sprehodu rezerve na igrišču

Po vseh igriščih so se nadaljevala tedenske priprave za nedeljske prvenstvene nogometne tekme. Trevisan pa se je raje odločil za podvajanje oziroma sprehod po naravi. Se kolikotoliko lep dan so titularci Triestine izbrali zato, da so odšli v tržaško okolico, kjer so se pri Bazovici prijetno sprehodili in si nabrali moči za zadnje treninge v tem tednu in se posebno za nedeljsko tekmo s Cagliarijem.

Zaradi gruča zapeljal s ceste
Ko se je popoldne 18-letni Mario Tosani, po poklicu trgovec iz Trziba, z vespo vračal iz Jazbin v Ločnici, je na poti cesti izgubil oblast nad vozilom in zapeljal s ceste. Ker se je v grabnu prevrnil, sta se vozač in vozilo poškodovala. Pretresel si je možgane, poškodovan po obrazu in se močno udaril v lobanjo. V bolnišnici v UL Vittorio Veneto so ga pridržali na zdravljenju. Če ne bodo nastopile komplikacije bo ozdravel v 7 dneh.

Kino v Gorici

CORSO, 17.00: «Salomon in sabska kraljica», G. Lollobrigida, Y. Brynner, cinemaslo. **VERDI, 17.15:** «Asfakna džungla», M. Monroe, D. Aine. **VITTORIO, 17.30:** «Gangsterjeva avtoptija», J. D. Barrymore, L. Milan. **CENTRALE, 17.00:** «Bileki v soncu», S. Hayworth, J. Chandler, v barvah. **MODERNO, 17.00:** «Maruzella».

V Cagliariu 1. maja boksarska prireditev

Visintin - Manca za naslov prvaka

Na sporedu je več zanimivih dvobojev

CAGLIARI, 28. — Samo trije dnevi manjkajo do prvobokarske prireditve na prostem, ki bo v sardinskem glav- nem mestu. Določeni so že bokarji, ki se bodo borili med seboj in ti se že pripravljajo v raznih telovadnicah. Med prebivalstvom vlada veliko zanimanje za prvomajski prireditve, ki bo brez dvoma ena najboljših, kar jih je bilo do sedaj v Cagliariu.

Naravno je, da je v ospredju zanimanja srečanje med italijanskim prvakom v welter kategoriji Brunom Visintinom in izjavičnem Fortunatom Manco. Srečanje bo veljalo za naslov italijanskega prvaka. Sicer so imeli v Cagliariu že priliko videti Visintina v borbi proti Paolu Melisu, ko je bil ta še v welter kategoriji, vendar tedaj je italijanski prvak precej razočaral.

Vseeno pa je Visintin dokazal in to celo pred kratkim v srečanju z Lolem v Milanu, ko je šlo za naslov evropskega prvaka, da je odličen boksar. Zmaga se je sicer nasmejala.

Loiu, toda le za malenkostno razliko točk. Za Manco bo prvomajsko srečanje eno najtežjih v njegovi karieri, se posebno, ker so njegovi zadnji nastopi razočarali. Sedaj pa kaže, da je ponovno prišel do kar zadev- voljive forme in da se je končno le odločil za vestno pripre- vo. Na vprašanje novinarjev je Manca potrdil, da se neje- ve priprave bližajo koncu in da je tudi njegova teža zadovoljiva.

Zanimanje pa vlada tudi za druga srečanja, posebno med bivšim evropskim prvakom v petlineti tedaj Pierom Rolom in škotskim prvakom Alexom Ambrosom, ki je do sedaj nastopil kot profesionalist samo 24-krat. Rollo, ki je doma iz Cagliarija in ki hoče ponovno priti do evropskega naslova, se bo moral trdo boriti proti mlademu Angležu. Sicer kaže, da je na dobri poti, ker že več mesecev redno trenira in da še kar redno nastopa na raznih bokarskih prireditvah.

Paolo Melis, ki predsedal welter v srednjetežko kategorijo, bo nastopil proti francu Pasu, ki je kot vsi temnopolti bokarji zelo nevaren in ne- padalen.

SAHOVSKO SVETOVNO PRVENSTVO

MOSKVA, 28. — Talj in Botvinnik sta prekinila tudi 18. partijo za sahovsko svetovno prvenstvo.

Zakaj ni bilo v sredo televizijskega prenosa

Predloženijskim zvečer so ljudje neustrežno pričakovali pred televizijskim aparatom film prenosa drugega dela nogometne tekme za pokal evropskih prvakov med Real Madridom in Barcelono. Toda te- kanje se je začelo in Real je bil zaključena oddaja o kmetijah v Italiji, se je pojavila prijetna napoved o kmetih, da je nasmešek na bo- javila, da prenosa ne bo. Komentarje ljudi ne bodo objavliali, ker so bili pre- slani.

MEDNARODNI NOGOMET

FLORENCA, 28. — Predve- rajšnjem zvečer je moštvo MTK iz Budimpešte premaga- lo Fiorentino z 2:1. Gole so dosegli v 3. prevega polčasa Sador (MTK), v 14. Hamrin (Fiorentina), v 38. Sador (MTK).

LIMA, 28. — V predolimpij- skem kvalifikacijskem nogo- metnem turnirju je Brazilija premagala Holandsko Gvajano s 4:1 (2:1).

Argentina je premagala Me- hiko 3:1. Za olimpiado so se tako kvalificirali Argentina, Peru in Brazilija.

LUDWIGSHAFEN, 28. — Pri- jatelska nogometna tekma med Nemčijo in Portugalsko je se končala z zmago domači- nov z 2:1 (1:0).

Nov primer športne korupcije?

Prijava proti Spalu je vložila Alessandria

MILAN, 28. — Pomladi cvetejo ne samo drevesa in cvet- ljice temveč rastejo kot gobe po dežju tudi razni primeri športne korupcije. Marsikateri enajstorilec teče vno v grlo in zato nekateri skušajo ekuipiti povoljne rezultate.

Ni dolgo, odkar je prišla na dan vest o poskusu podkupnje igralca Atlante s strani emisarja Genoe, ki naj bi bil nič manj kot bivši znani nogo- metiš Gino Cappello.

Zadevo ima sedaj v rokah nogometno razsodišče, ki bo precej časa proučevalo akte o preiskavi in bo moralo verjet- no še koga zaslišati.

Sedaj pa je tudi Alessandria prijavila nogometnemu odboru nov domnevni primer korupci-

je. Nekdo, ki ga sedaj nihče ne pozna, naj bi 10. aprila le- tos ponudil igralcem Spala po 200.000 lir nagrade pod po- gojem, da zmagajo na tekmi z Alessandrijo. Kot je znano se je tekma res zaključila z zma- go Spala z 1:0, vendar ni zna- no, če je treba to pripisati podkupnini.

Tudi v tem primeru je ita- lijanska nogometna zveza u- vedla preiskavo.

CIRIL KOSMAČ

POMLADNI DAN

— Kar poberi se mi! Ven! In pri priči! — je rohnel ded, toda rohnel je prijazno, srečno in ponosno. — Prehladi? Jaz? Saj sem se v vodi rodil tako rekoč. In v mojih letih so kosti že brez tega lesene. Pa tudi če se prehladi. Prava reč. Ti pa... a kaj te bom učil, saj sama veš, da ženska ne sme v vodo ob tem času... No, kaj stojiš in zijaš? Kosilnice prinesi, kosare, opravke, beracle. In ruho. Ruho!...
— Ruho?... A, seveda! Ruho. Da jo pogrnemo po tleh. Ruho, — je od same sreče zmeden ponovila mama ter zakrčila z rokami in se sklonila, kakor bi že pogrnjala ruho.
— Kakopaki Kruha ne bomo prekladali po umazani travi, — ji je prijazno pritrdil ded in rahlo polagal vrece na tla. — In peč podkuril Dobro jo podkuril! Z bukovimi kalovnicami, da bo res razbeljena. Komis bomo prepekli in spravili na kašo. Vse štiri skrinje bomo napolnili. Do pomladi ga bo dovolj. Pa kaj govorim? Do poletja ga bomo imeli. Nemara se do jeseni. Razmetavali ne bomo.
— Ne, ne. Ne bomo! — je resno pritrdjevala mama.
Vojaki so postavili voz na kolesa, ded je stisnil kadetu roko ter mu s kretinjami in s tistimi petimi nemškimi in hrvaškimi besedami, ki jih je znal, skušal dopovedati, naj se kaj oglasi, če je v bližini.
— Ano, ano! — je pritrdjeval kadet.
— Ano? — se je zresnil ded in vprašujoče pogledal mamo.
— Bog ve? — je zmignila mama. — Nemara pa pozna našo Ano.

29. Tedaj je kadet bruhnil v smeh, ker je videl, kje tiči ne- spoznan.
— Čeh — je pokazal nase. — Čeh!... A češki ano — ja, ja! — je dvakrat ponovil in trdo pokimal.
— Čeh je, — je rekla mama.
— Saj sem slisal, — se je zbral ded, potreplja kadeta po rami in ponovil: — Ano, ano — ja, ja.
— Ja, ja, — se je smejal kadet in kazal drobne bele zobe.
— Brati, Slovani...
— Slovani. Kakopak. To pa! — je kimal ded.
— Ja, ja! — je se enkrat resno ponovil kadet in se nato podvzval za svojim prateznim vozom.
Mama je stekla v hišo po ruho, jo pogrnila in počakala, da je ded od strani polegla nemo prvo vreo, jo odvezal, s počasno kretinjo vzel iz nje razmočeni komis, ga potezal, ga poljubil in ga previdno položil v kosilnico. Mama se je nasmešnila, mi pa smo se spravili k lepemu, požodnemu delu. Počasno smo jemali kose komis iz vreo in jih rahlo polagali v kosare in beracle.
— Zdaj bomo imeli stokrat več kruha kakor Tasič, — je škodoželjno rekla mlajša sestra, ki se je spomnila skopega Bosanca, ki je dajal mami hraniti komis, da ga mu ne bi tovariši pokradli.
— Tiho! — je strogo rekel ded. — Misli si, da si v cerkvi! — In res je bilo tako slovesno kakor v cerkvi. Zvedrilo se je, zapihal je mlejšji, skoraj topel veter in stresal z vej deževne kaplje, ki so se svetile v večernem soncu. V naših sroih je bilo praznično in svetlo, in meni se je celo zdelo, da v zraku pojejo orgle.
A niso bile orgle. Bila je harmonika, ki se je oglasila v daljavi. Na Preseki smo zagledali čokatega Madžara Hósuja, ki je vlekel svoj meh, tridesetletno Vojnacko in njeni dve mlajši sstri, Kato in Tino. Ded se je hudo namršil, a tudi meni je bilo zelo neprijetno pri duši.
Pri Vojnacku, ki so bili naši sosede, oddaljeni dobrih

deset minut, je bila Sodoma in Gomora, kakor je govoril ded. Kaj je to bilo, nisem natančno vedel, čeprav sem prav zaradi tega večkrat prebral v sv. pismu o teh dveh mestih, čutil pa sem, da se tam godi nekaj grdega in pregrešnega in sem zato pričakoval, da bo nekoč tudi Vojnackovo hišo doletela ista strašna kazen z neba. Mama me ni puščala tja. Toda kadar sem šel mimo, v Okroglik ali na Zavogal, sem se skoraj vselej ustavil, čeprav nisem prestopil praga, ker sem se bal. Obstal sem pod velikim orehom na dvorišču, kjer je sedela in klekljala Vojnackova najmlajša, petnajstletna Justina. Bila je drobčkan, rahlo pegasta in je imela neverjetno bujne, redekaste lase, ki so ji v debeli in dolgi kiti viseli po hrbtu. Spominjala me je in me še danes spominja tistih «čudovito lepih» bitij na potrdilih prvega obhajila, pravim bitij, ker se do danes nisem dogljal, ali so šestnajst- letni Kristusi ali angeli varuhi ali device ali kaj. Justina je bila zelo redkobesedna in plaša — «nesrečni otrok», kakor je govorila naša mama — a vendar je bilo mikavno sedeti pri njej in gledati, kako so njeni drobni, skoraj prosojni prsti premetavali klinčke in z bliskovito naglico zabadali bučike v jurčka. Pod orehom je navadno ležala tudi stara Vojnacka. Bila je mrtvoudna, a se mi ni prav nič smilila, ker je bila nemarna, sitna in, kakor se mi je zdelo, tudi zelo zlobna starka. Brez odhida je godrnjala, sikala in vresčala, Justina pa je z lipovo vejo odganjala muhe z nje, ji poprav- ljala blazino, prekladala njene mrtve noge in roke — ki so se meni tako studile, da se ji nih ne bi dotaknil za vse zaklade tega sveta — ter ji potprežljivo vspalala tobak v široke, črne nosnice zavihanega, nabreklih nosu, ki se je svetil kakor z oljem namazana oteklina. Vselej je prikrevljal tudi stari Vojnack, droban in neznamen, a zelo prikupen možček. Po- doben je bil opesanimu, že oskubljenemu vrabcu, ki se z zadnjimi močmi poganja po vrtni in vdano čaka prve slane, ko bo izpihnil svojo trudno, toplo dušico ter nekeje otrplil in tam obcepel za vselej. Očividno ga je v hiši motil hrup,

ker je bil ves dan zunaj, verjetno pa je bil tudi v sebi ne- miren, saj ni imel nikjer obstanka. Niti pet minut ni poselel na istem mestu pa je že vzdihnil in vstal, se trikrat prestopil in se ozrl po nebu, kakor bi presojal vreme, nato spet spustil na tla svoje rahlo, koščeno telo, od strani pogledal proti hiši in znova vzdihnil. Iz hiše je šumelo kakor iz razdraganega sršenjega gnezda. Vojaki so venomer prihajali in odhajali ter z nogami suvali Venka in Pepra, Vojnackova poba molj let, ki sta umazana in razcapana sedela na pragu ter glasno cmokaje in srkaje obrabla vsak svoj kos mesa. Vrata so bila stežaj odprta, da sem razločno videl v obokano, sajasto kuhinjo, ki je bila predeljena z dolgo mizo. Okrog mize je razvaljenega ognjišča se je široko prestopala precej zelena mlada Vojnacka, na tej strani mize pa sta se vrteli Kato in Tina, prekladali steklenice in krožnike, večkrat zavrnili, nato pa zarežali in začeli krcati vojake po rokah. Vselej nato pa zarežali in začeli krcati vojake po rokah. Vselej se je oglasila harmonika, včasih tamburica ali balalajke ruskih ujetnikov, ki so delali pri vojaški žici. Vojnack se je venomer kremžil, kakor bi ga trgalo po glavi, vzdihoval in se prekladal, naposled pa je med mamo skoraj vselej prišlo do kratkega pomenka, ki je bil zmeraj enak.
— Kaj pa ded?... — je vprašal Vojnack.
— Nič... — sem zmignil z rameni, ne da bi odtrgal pogled z gibnih Justininih prstov.
— O, on je dedec, on!... — je po kratkem premolu mislim, ki so se skrivale za tem vzdihom.
— Hvala bogu, da ti nisi tak Lavdon! — je zarevala mrtvoudna žena. — Ves dan rentati in preklinja, vso noč zebra in rožlja z rožnim vencem po končnici kakor krava z verigo po jasilih... Ti nisi bil neslanega kropa trava in če bi imela Andreja za moža, bi že zdavnaj rasla trava in mene; hudič podivjani bi mi skakal po glavi, dokler me ne bi živo zabil v zemljo kakor kol.

(Nadaljevanje sledi)